

بررسی اثرات عناصر مس و آهن بر کمیت و کیفیت بذر پیاز رقم تگزاس ارلی گرانو ۲۰۵

رضا امین پور، احمد موسوی کجانی و محسن پیر مرادیان

مرکز تحقیقات کشاورزی اصفهان

به منظور بررسی اثرات عناصر مس و آهن بر کمیت و کیفیت بذر پیاز رقم تگزاس ارلی گرانو ۲۰۵، آزمایشی در سال زراعی ۱۳۷۷-۷۸ در مزرعه تحقیقاتی کبوترآباد اصفهان به صورت طرح بلوک‌های کامل تصادفی در چهار تکرار اجرا گردید. تیمارها عبارت بودند از: ۱- محلول پاشی سولفات آهن به میزان ۲ کیلوگرم در هکتار با غلظت ۰/۵ درصد، ۲- سکوسترین آهن به میزان ۰ ۱ کیلوگرم در هکتار قبل از کاشت در خاک، ۳- محلول پاشی سولفات مس به میزان ۲ کیلوگرم در هکتار با غلظت ۰/۵ درصد، ۴- سولفات مس به میزان ۰ ۲ کیلوگرم در هکتار قبل از تیمارهای یک و سه، ۵- محلول پاشی سولفات مس و چهار و کاشت در خاک، ۶- محلول از تیمارهای یک و سه، ۷- شاهد (بدون دادن مس و آهن). تیمارهای محلول پاشی در دو مرحله اعمال گردیدند که عبارت بودند از: الف - هنگام گستردگی شدن انشعابات، در شروع مجدد رشد بعد از زمستان و ب - هنگام پیدایش ساقه گل دهنده.

نتایج نشان داد که از میان تیمارهای کودی عملکرد دانه تیمار شماره ۵ (محلول پاشی توأم سولفات مس و سولفات آهن) (با میانگین ۱۵۴) بیشتر گردید و بقیه تیمارهای کودی در یک سطح آماری قرار گرفتند. تجزیه واریانس اجزاء عملکرد دانه (شامل تعداد چتر در واحد سطح، تعداد کپسول بارور در چتر، تعداد دانه در کپسول و وزن هزار دانه) فقط در مورد تعداد دانه در کپسول معنی دار گردید و مقایسه میانگین‌های این صفت برتری معنی دار تیمار شماره ۵ را نسبت به سایر تیمارها نشان داد هر چند که تیمار شماره ۶ نیز با این تیمار تفاوت معنی داری نداشت. از میان اجزاء عملکرد دانه تنها همبستگی تعداد دانه در کپسول با ضریب ۰/۵۱ در سطح ۱ درصد معنی دار گردید و سایر اجزاء عملکرد همبستگی معنی داری را با عملکرد دانه نشان ندادند. در بررسی‌های کیفی بذر، تفاوت معنی داری بین درصد و سرعت جوانه زنی بذور تیمارها حاصل نگردید.